

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobce: **B. K.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 3. 2005, č. j. 19 Cad 80/2004 - 29,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 3. 2005, čj. 19 Cad 80/2004 - 29, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností napadla žalovaná v záhlaví uvedený rozsudek Krajského soudu v Ostravě, jímž bylo zrušeno rozhodnutí žalované ze dne 7. 7. 2004, pro vady řízení a věc vrácena žalované k dalšímu řízení.

Krajský soud při posouzení věci vycházel z následujících skutečností:

Rozhodnutím žalované ze dne 7. 7. 2004 byl odňat žalobci ode dne 18. 7. 2004 částečný invalidní důchod podle ustanovení § 56 zákona č. 155/1995 Sb. s odůvodněním, že podle posudku lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava – město ze dne 3. 5. 2004 není posuzovaný částečně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti pouze o 10 %.

Dne 29. 4. 2004 lékař Okresní správy sociálního zabezpečení v Ostravě posoudil zdravotní stav žalobce a jeho dochovanou pracovní schopnost na základě výsledků lékařského vyšetření a poté provedl posudkové hodnocení ve kterém uvedl, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav posuzovaného odpovídá postižení uvedenému v kapitole XV, oddíl F, položka 2, písmeno a) přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. v platném znění a způsobuje 10%

pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti. Posuzovaný tak není plně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ani částečně invalidní podle § 41 odst. 1, 2 citovaného zákona.

Na základě výše uvedených skutečností dospěl Krajský soud v Ostravě k závěru, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Žalovaná se opírá ve svém rozhodnutí ze dne 7. 7. 2004 o posudek lékaře OSSZ Ostrava město ze dne 3. 5. 2004, ve spise se však nachází pouze protokol o jednání lékaře OSSZ Ostrava - město ze dne 29. 4. 2004. Není tedy zřejmé, na základě čeho byl částečný invalidní důchod žalobci odňat. Vzhledem k nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí se krajský soud již nezabýval věcným řešením sporné otázky, tj. zda žalobce splňoval či nesplňoval nadále podmínky pro pobírání částečného invalidního důchodu. Pro další řízení zavázal krajský soud žalovanou tak, že vydá ve věci nové rozhodnutí, v němž uvede všechny skutečnosti představující důkazy, které byly podkladem rozhodnutí tj. především přesně označí posudek posudkového lékaře okresní správy sociálního zabezpečení jak místem okresní správy, tak i dnem jednání posudkového lékaře.

V podané kasační stížnosti dovozovala žalovaná existenci důvodů podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. Žalovaná uvedla, že vydala rozhodnutí o odejmutí částečného invalidního důchodu žalobci na základě posudku lékaře OSSZ Ostrava - město ze dne 3. 5. 2004. V dávkovém spisu žalované jsou založeny dva zdravotní posudky tohoto lékaře, první ze dne 29. 4. 2004 a druhý ze dne 3. 5. 2004. Krajský soud si však dávkový spis k důkazu nevyžádal. Žalovaná má tak za to, že krajský soud pochybil, pokud ji zavázal k vydání nového rozhodnutí a k přesnému označení podkladového posudku lékaře OSSZ, na základě něhož se důchod odnímá, neboť rozhodnutí bylo vydáno na základě správně datovaného posudku. Žalovaná proto navrhla, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Z dávkového spisu žalované zjistil Nejvyšší správní soud tyto, pro rozhodnutí ve věci podstatné skutečnosti:

Dne 29. 4. 2004 byly posuzovány zdravotní stav a dochovaná pracovní schopnost žalobce lékařem OSSZ Ostrava - město v rámci mimořádné kontroly zdravotního stavu. Lékař přitom dospěl k závěru, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce odpovídá postižení uvedenému v kapitole XV, oddílu F, položce 2, písmeno a) přílohy č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. a pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobce činí 10 %. Žalobce tak není plně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ani částečně invalidní podle § 44 odst. 1, 2 citovaného zákona. Výsledky posudkového zhodnocení jsou zachyceny v záznamu o jednání z téhož dne. V dávkovém spise je však založen i opravný záznam o jednání ze dne 3. 5. 2004, který je obsahově totožný se záznamem ze dne 29. 4. 2004 jen s tím rozdílem, že lékař OSSZ v opraveném záznamu doplnil úvahu o příčinách dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce. Doslovně uvedl, že rozhodující příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu jsou vertebrogenní potíže bez výraznějšího omezení dynamiky páteře a bez jakýchkoliv známek kořenové symptomatologie. Nikdy se u něj nejednalo o praktickou hluchotu, což opakovaně potvrdila objektivní audiometrie.

Po zvážení výše uvedených skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost žalované je důvodná. Z výše uvedených listin uložených v dávkovém spisu je zřejmé, že napadené rozhodnutí správního orgánu ze dne 7. 7. 2004 bylo skutečně vydáno na základě posudku lékaře OSSZ Ostrava - město ze dne 3. 5. 2004. Tento posudek má předepsané náležitosti, a proto napadené správní rozhodnutí nelze považovat

za nepřezkoumatelné. Krajský soud přitom při svém procesním postupu pochybil, když si dle ustanovení § 74 odst. 1 s. ř. s. nevyžádal správní spis žalované, jímž je v daném případě spis dávkový. Nejvyšší správní soud tímto nezpochybňuje zaužívanou dlouhodobou praxi krajských soudů, kdy pro přezkum správních rozhodnutí o dávkách podmíněných dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem je vyžadován posudkový spis příslušné okresní správy sociálního zabezpečení, dojde-li však k pochybnostem o podkladech pro vydání napadeného rozhodnutí jako je tomu v tomto případě, je nutno striktně dodržet znění výše citovaného ustanovení § 74 odst. 1 s. ř. s. a sporné skutečnosti ověřit ze správního spisu žalované. Krajský soud v Ostravě uvedeným způsobem nepostupoval a zatížil tak svoje řízení vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Byť žalovaná formálně označila ve své kasační stížnosti dovozovanou vadu za důvod podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s., ve skutečnosti se jedná o vadu podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.

Nejvyšší správní soud proto napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 3. 2005 podle ustanovení § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. V něm je krajský soud vázán právním názorem soudu tak, že rozhodnutí žalované ze dne 7. 7. 2004 není nepřezkoumatelné. Soud je tedy nyní přezkoumá podle ustanovení § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů uplatněných žalobcem, přičemž provede a vyhodnotí důkaz - posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky pracoviště Ostrava ze dne 24. 2. 2005. Podle ustanovení § 110 odst. 2 s. ř. s. pak v novém rozhodnutí rozhodne i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 3. května 2006

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu

